

INHOUDSOPGAVE

Ontwerpregeling	Blz.
Regeling van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van .. 2016, nr. 2016-0000, houdende wijziging van de Paspoortuitvoeringsregeling Nederland 2001, de Paspoortuitvoeringsregeling Buitenland 2001 en de Paspoortuitvoeringsregeling Koninklijke Marechaussee in verband met de verbetering van het afgifteproces van het paspoort en de Nederlandse identiteitskaart en de invoering van de vervangende identiteitskaart	2
Regeling van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van .. 2016, nr. 2016-0000, houdende wijziging van de Paspoortuitvoeringsregeling Caribische landen in verband met de verbetering van het afgifteproces van reisdocumenten en de invoering van de vervangende identiteitskaart	22

Regeling van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van .. 2016, nr. 2016-0000, houdende wijziging van de Paspoortuitvoeringsregeling Nederland 2001, de Paspoortuitvoeringsregeling Buitenland 2001 en de Paspoortuitvoeringsregeling Koninklijke Marechaussee in verband met de verbetering van het afgifteproces van het paspoort en de Nederlandse identiteitskaart en de invoering van de vervangende identiteitskaart

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

Gelet op de artikelen 2, derde lid, 4a, achtste lid, 27, eerste lid, 30, eerste lid, 31, derde lid, 57 en 59 van de Paspoortwet;

Besluit:

Artikel I

De Paspoortuitvoeringsregeling Nederland 2001 wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1, eerste lid, onderdeel dd, komt te luiden:

dd. mobiel vingerafdrukopname-apparaat: de door de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties aangewezen mobiele apparatuur en bijbehorende programmatuur voor het opnemen van vingerafdrukken;

B

Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het vierde lid komt te luiden:

4. Met betrekking tot de ingevolge artikel 2, tweede lid, van de wet bedoelde identiteitskaarten bestaan de navolgende modellen:

- a. Nederlandse identiteitskaart: model Nederlandse identiteitskaart;
- b. vervangende Nederlandse identiteitskaart: model vervangende Nederlandse identiteitskaart.

2. In het zevende lid wordt de zinsnede "Nederlandse identiteitskaart, bedoeld in het vierde lid," vervangen door: in het vierde lid genoemde identiteitskaarten.

C

Na artikel 8 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 8a. Gekwalificeerd personeel

De werkzaamheden op grond van de wet worden uitgevoerd door bevoegd en gekwalificeerd personeel van de bevoegde autoriteiten.

D

Aan artikel 10 wordt een lid toegevoegd, luidende:

4. De vervangende Nederlandse identiteitskaart is geldig voor vijf jaren

E

In de artikelen 13, 14, 15, 27, 28a, 38, 40, 43, 43a, 44, 45, 50a, 55, 60, 80b, 83, 84 en 93 wordt "ambtenaar" telkens vervangen door: persoon.

F

In de artikelen 79, 80, 80b, 81, 82, 93, 100 en 100m wordt “ambtenaren” telkens vervangen door: personen.

G

In artikel 19, eerste lid, wordt de zinsnede “die aantonen dat zij voor beroepsmatige of zakelijke redenen” vervangen door: die aantonen dat zij.

H

Artikel 23 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het zesde lid, wordt in de tweede volzin de zinsnede “dag en de maand” vervangen door: dag, de maand en het jaar.

2. Het zevende lid komt te luiden:

7. In de aanvraag wordt, indien de aanvrager een burgerservicenummer heeft, het burgerservicenummer vermeld en indien de aanvrager een administratienummer heeft, het administratienummer vermeld, waaronder de aanvrager is ingeschreven in de basisadministratie.

3. Het achtste lid vervalt.

I

In de artikelen 24, 25 en 28a wordt de zinsnede “Nederlandse identiteitskaart” telkens vervangen door: Nederlandse identiteitskaart of vervangende Nederlandse identiteitskaart.

J

Artikel 26, tweede lid, komt te luiden:

2. Het bezit van of de vermelding in een buitenlands reisdocument wordt geregistreerd in de basisadministratie, bedoeld in artikel 2 van de wet basisadministraties persoonsgegevens BES, waarin de aanvrager als ingezetene is ingeschreven.

K

In artikel 37, eerste lid, wordt de zinsnede “reisdocument, mits hij aangeeft daarbij een dringend belang te hebben” vervangen door: reisdocument.

L

In artikel 43, tweede lid, wordt de zinsnede “postmachtiging van de distributeur “ vervangen door: machtiging tot ontvangtneming van de burgemeester.

M

In artikel 44, eerste lid, wordt in de tweede volzin de zinsnede “, tekent de tot ontvangst bevoegde ambtenaar de door de besteller overgelegde distributielijst voor ontvangst” vervangen door: , vindt de overdracht plaats.

N

In artikel 45, tweede lid, wordt in de eerste volzin de zinsnede “geproduceerd of gepersonaliseerd” vervangen door: geproduceerd en gepersonaliseerd.

O

Artikel 46 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt de zinsnede “opgehaald door de leverancier” vervangen door: opgehaald door de distributeur.
2. Het tweede lid komt te luiden:
2. Het overdragen van de verkeerd geleverde documenten aan de distributeur geschiedt overeenkomstig bijlage D.

P

In artikel 47, vierde lid, wordt de zinsnede “door de leverancier beschikbaar gestelde formulier” vervangen door: door de distributeur beschikbaar gestelde formulier.

Q

Artikel 57 vervalt.

R

In artikel 60, eerste lid, wordt in de eerste volzin de zinsnede “aangewezen ambtenaar, die de mededeling omtrent de vermissing in ontvangst neemt” vervangen door: aangewezen persoon, die de mededeling omtrent de vermissing in ontvangst neemt, of schriftelijk,.

S

Artikel 65 wordt als volgt gewijzigd±

1. In het vierde lid wordt de zinsnede `ingevolge artikel 47, eerste lid, onder a, b, c, e, f of h` wordt vervangen door: ingevolge artikel 47, eerste lid, onder a, b, c, e, f, h of i.
2. Er worden twee leden toegevoegd, luidende:
5. Van het van rechtswege vervallen van een reisdocument ingevolge artikel 47, eerste lid, onder i, van de wet wordt, met het oog op de vermelding daarvan in het basisregister reisdocumenten, terstond melding gedaan aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties door Onze Minister die het aangaat.
6. De in het basisregister reisdocumenten opgenomen gegevens worden bewaard gedurende een periode van 16 jaar.

T

In hoofdstuk VII vervalt paragraaf 4 “melding inzake gevonden reisdocumenten”.

U

Artikel 67 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, aanhef, wordt de zinsnede “een Nederlandse identiteitskaart,” vervangen door: een Nederlandse identiteitskaart, een vervangende Nederlandse identiteitskaart,.
2. Het eerste lid, onderdeel e, komt te luiden:
e. het als gevonden reisdocument is ontvangen, tenzij de gezaghebber in de gelegenheid is het terug te geven aan de in de basisadministratie als ingezetene van openbaar lichaam ingeschreven houder die nog geen verklaring als bedoeld in artikel 31 van de wet heeft afgelegd.

3. In het derde lid wordt " Nederlandse identiteitskaart," vervangen door: Nederlandse identiteitskaart, vervangende Nederlandse identiteitskaart,.

4. In het vierde lid wordt de zinsnede " het in het reisdocument aangebrachte kinegram" vervangen door: elk in het reisdocument aangebrachte kinegram.

5. In het zevende lid wordt de zinsnede 'artikel 47, eerste lid, onder a, b, c, g of h" vervangen door: artikel 47, eerste lid, onder a, b, c, g, h of i.

V

Artikel 78, derde lid, komt te luiden:

3. De gezaghebber draagt er zorg voor dat de handelingen, bedoeld in het eerste lid, die plaatsvinden in een niet tot de organisatie van het openbaar lichaam behorende uitgiftelocatie , uitsluitend worden verricht door bezoldigde ambtenaren van het openbaar lichaam.

W

Onder vernummering van het derde en vierde lid tot tweede en derde lid vervalt artikel 79, tweede lid.

X

Artikel 81 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid, wordt de zinsnede "met gebruikmaking van de door de distributeur daartoe kosteloos beschikbaar gestelde postmachtiging" vervangen door: met gebruikmaking van de door de burgemeester daartoe beschikbaar gestelde machtiging tot ontvangstneming.

2. In het derde lid wordt "postmachtiging" vervangen door: machtiging tot ontvangstneming.

Y

Artikel 88 komt te luiden:

Artikel 88. Dienststempel

De dienststempel is een stempel die voorzien is van het gemeentewapen of het wapen van het openbaar lichaam.

Z

In artikel 91, tweede lid, wordt in de eerste volzin de zinsnede " elektronisch inbraakalarmeringssysteem dat voorziet in een zogenoemde permanente vaste-lijn-verbinding met een door de rijksoverheid toegelaten alarmcentrale" vervangen door: inbraakalarmeringssysteem welke in verbinding staat met een door de rijksoverheid toegelaten alarmcentrale.

Aa

In artikel 92, tweede lid, wordt de zinsnede "op de uitgiftelocatie" vervangen door: op de locatie van het reisdocumentenarchiefstation.

Ab

In artikel 95, tweede lid, wordt de zinsnede " binnen één werkdag, eventueel per fax" vervangen door: binnen één werkdag.

Ac

Artikel 97 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid, wordt de zinsnede “enige onregelmatigheid” vervangen door: enige onregelmatigheid die een strafbaar feit oplevert.
2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
3. De burgemeester of de gezaghebber die van mening is dat met het reisdocument onregelmatigheden zijn gepleegd die geen strafbare feiten opleveren, onttrekt dit document op de in artikel 67 bedoelde wijze definitief aan het verkeer.

Ad

Artikel 98 komt te luiden:

Artikel 98. Aangifte bij de politie en verzending aan het Expertise Centrum Identiteitsfraude en Documenten

1. Indien het vermoeden bestaat dat de met het reisdocument gepleegde onregelmatigheden strafbare feiten opleveren en de vermoedelijke dader bekend is, wordt daarvan onder gelijktijdige overlegging van het desbetreffende reisdocument aangifte gedaan bij de plaatselijke politie.
2. Indien het vermoeden bestaat dat de met het reisdocument gepleegde onregelmatigheden strafbare feiten opleveren en de vermoedelijke dader niet bekend is, wordt het desbetreffende reisdocument per aangetekende post met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde formulier aan het Expertise Centrum Identiteitsfraude en Documenten van de Koninklijke Marechaussee gezonden.
3. De commandant van de Koninklijke Marechaussee van het Expertise Centrum Identiteitsfraude en Documenten onttrekt het reisdocument bedoeld in het vorige lid op de in artikel 67 bedoelde wijze definitief aan het verkeer, tenzij nog een beroepstermijn open staat, een beroepsprocedure aanhangig is of het reisdocument anderszins in een gerechtelijke procedure nodig is.

Ae

In Bijlage A wordt “ambtenaar” vervangen door:hiertoe aangewezen persoon.

Artikel II

De Paspoortuitvoeringsregeling Buitenland 2001 wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1, eerste lid, onderdeel bb, komt te luiden:

bb. mobiel vingerafdrukopname-apparaat : de door de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties aangewezen mobiele apparatuur en bijbehorende programmatuur voor het opnemen van vingerafdrukken;

B

Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het vierde lid komt te luiden:
 4. Met betrekking tot de ingevolge artikel 2, tweede lid, van de wet bedoelde identiteitskaarten bestaan de navolgende modellen:
 - a. Nederlandse identiteitskaart: model Nederlandse identiteitskaart;
 - b. vervangende Nederlandse identiteitskaart: model vervangende Nederlandse identiteitskaart.
2. In het zevende lid wordt de zinsnede “Nederlandse identiteitskaart, bedoeld in het vierde lid,” vervangen door: in het vierde lid genoemde identiteitskaarten.

C

Artikel 5a komt te luiden:

Artikel 8a

Alle landen buiten de Europese Unie worden aangewezen als landen buiten de Europese Unie waar een daar woonachtige Nederlander binnen de grenzen van de wet recht heeft op de verstrekking van een Nederlandse identiteitskaart, bedoeld in artikel 16a, eerste lid, van de wet..

D

Aan artikel 10 wordt een lid toegevoegd, luidende:

4. De vervangende Nederlandse identiteitskaart is geldig voor vijf jaren.

E

In de artikelen 11, 12, 33, 41, 42a, 51, 52, vierde lid, 53, 54, 56, 57, 58, 60, 64a, 68, 72, 89, derde lid, 91, 93, 96 en 97 wordt “ambtenaar” telkens vervangen door: persoon.

F

In de artikelen 61, 87, 88, 88b, 89, 93, 95, 97, 99 en 107 wordt “ambtenaren” telkens vervangen door: personen.

G

Voor hoofdstuk II “Vaststelling aanspraken op reisdocumenten en geldigheid” wordt een paragraaf ingevoegd, luidende:

§ 5b. Personeel

Artikel 8b. Gekwalificeerd personeel

De werkzaamheden op grond van de wet worden uitgevoerd door bevoegd en gekwalificeerd personeel van de bevoegde autoriteiten.

H

In artikel 23, eerste lid, wordt de zinsnede “die aantonen dat zij voor zakelijke of beroepsmatige redenen” vervangen door: die aantonen dat zij.

I

Artikel 32 komt te luiden:

Artikel 32. Verplicht bezit geldig identiteitsbewijs

1. Tot de uitreiking van een diplomatiek paspoort of een dienstpaspoort wordt slechts overgegaan indien de aanvrager beschikt over een op de aanvrager betrekking hebbend geldig document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht waaruit de nationaliteit van de aanvrager blijkt.
2. Indien bij de aanvraag van een diplomatiek paspoort of een dienstpaspoort blijkt dat de geldigheidsduur van het identiteitsbewijs als bedoeld in het vorige lid is verstreken, wordt de beslissing op de aanvraag pas genomen nadat het identiteitsbewijs is vervangen door een nieuw identiteitsbewijs.

3. De Minister van Buitenlandse Zaken kan een verstrekt diplomatiek paspoort of dienstpaspoot intrekken, indien de houder het diplomatiek paspoort of het dienstpaspoot in strijd met de voorwaarden waaronder het werd verstrekt heeft gebruikt.

J

In artikel 37, zesde lid, wordt de zinsnede “of een Nederlandse identiteitskaart” vervangen door: een Nederlandse identiteitskaart of een vervangende Nederlandse identiteitskaart.

K

In de artikelen 38, 39 en 42a wordt de zinsnede “Nederlandse identiteitskaart” telkens vervangen door: Nederlandse identiteitskaart of vervangende Nederlandse identiteitskaart.

L

Artikel 51 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het vierde lid komt te luiden:

4. Het opnemen van de vingerafdrukken als bedoeld in artikel 42a, geschiedt met gebruikmaking van het aanvraagstation.

2. Er worden twee leden toegevoegd, luidende:

5. Indien de aanvrager op grond van artikel 28, derde lid, van de wet niet in persoon verschijnt worden zijn vingerafdrukken opgenomen met behulp van het mobiel vingerafdrukopname-apparaat.

6. Indien de aanvrager niet op de Nederlandse vertegenwoordiging zijn aanvraag indient, of bij de Nederlandse vertegenwoordiging waar het document wordt aangevraagd geen werkend aanvraagstation aanwezig is, kunnen zijn vingerafdrukken opgenomen worden met behulp van het mobiel vingerafdrukopname-apparaat.

M

In artikel 57, tweede lid, wordt de zinsnede “machtiging van de distributeur” vervangen door: machtiging van de Minister van Buitenlandse Zaken tot ontvangstneming.

N

Artikel 58 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid komt de tweede volzin te luiden: Indien dit het geval is en het pakket is onbeschadigd, vindt de overdracht plaats.

2. In het derde lid wordt de zinsnede “het daartoe door de leverancier beschikbaar gestelde formulier” vervangen door: het daartoe door de distributeur beschikbaar gestelde formulier.

3. Het zevende lid komt te luiden:

7. De Minister van Buitenlandse Zaken draagt er zorg voor dat de gepersonaliseerde reisdocumenten en identificatiekaarten op een beveiligde wijze op de daartoe bestemde locatie worden afgeleverd.

O

In artikel 59, vierde lid, wordt de zinsnede “door de leverancier” vervangen door: door de distributeur.

P

In artikel 60, tweede lid, wordt de zinsnede “gepersonaliseerd of geproduceerd” vervangen door: gepersonaliseerd en geproduceerd.

Q

Artikel 69 vervalt.

R

In artikel 72, eerste lid, wordt de zinsnede “ambtenaar, die de mededeling omtrent de vermissing in ontvangst neemt,” vervangen door “persoon, die de mededeling omtrent de vermissing in ontvangst neemt, of schriftelijk,” en de laatste volzin “Indien een proces-verbaal van de plaatselijke politie wordt overgelegd, wordt daarvan een kopie gemaakt die aan de schriftelijke verklaring omtrent de vermissing wordt toegevoegd” wordt vervangen door: De in artikel 31, tweede lid, van de wet genoemde kopie van het proces-verbaal vormt een integraal onderdeel van de schriftelijke verklaring omtrent de vermissing en wordt aan deze verklaring toegevoegd.

S

In artikel 76, vierde lid, wordt de zinsnede “ ingevolge artikel 47, eerste lid, onder a, b, c, d, e, f of h” vervangen door: ingevolge artikel 47, eerste lid, onder a, b, c, d, e, f, h of i.

T

In hoofdstuk VII vervalt paragraaf 4 “melding inzake gevonden reisdocumenten”.

U

Artikel 78 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid aanhef, wordt de zinsnede “ een Nederlandse identiteitskaart” vervangen door: een Nederlandse identiteitskaart, een vervangende Nederlandse identiteitskaart.
2. In het derde lid wordt de zinsnede “Nederlandse identiteitskaart” vervangen door: Nederlandse identiteitskaart, vervangende Nederlandse identiteitskaart.
3. In het vierde lid, wordt de zinsnede “ het in het reisdocument aangebrachte kinegram” vervangen door: elk in het reisdocument aangebrachte kinegram.

V

Onder vernummering van het derde en vierde lid tot tweede en derde lid vervalt artikel 87, tweede lid.

W

In artikel 89, tweede lid, wordt de zinsnede “de door de distributeur daartoe kosteloos beschikbaar gestelde machtiging” vervangen door: de door de Minister van Buitenlandse Zaken daartoe beschikbaar gestelde machtiging tot ontvangtneming.

X

Artikel 102 komt te luiden:

Artikel 102. Dienststempel

De dienststempel is een stempel die voorzien is van het Rijkswapen dan wel het wapen van de tot verstrekking bevoegde autoriteit.

Y

In artikel 106, tweede lid, wordt de zinsnede “op de uitgiftelocatie” vervangen door: op de locatie van het reisdocumentenarchiefstation.

Z

In artikel 109, tweede lid, wordt de zinsnede “binnen één werkdag, eventueel per fax,” vervangen door: binnen één werkdag.

Aa

Artikel 110, tweede lid, komt te luiden::

2. De autoriteit die van mening is dat met het reisdocument onregelmatigheden zijn gepleegd die geen strafbare feiten opleveren, onttrekt dit document op de in artikel 78 bedoelde wijze definitief aan het verkeer.

Ab

Artikel 111 komt te luiden:

Artikel 111. Melding en verzending aan het Expertise Centrum Identiteitsfraude en Documenten

1. Indien het vermoeden bestaat dat de met het reisdocument gepleegde onregelmatigheden strafbare feiten opleveren, wordt het desbetreffende reisdocument per aangetekende post met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde formulier aan het Expertise Centrum Identiteitsfraude en Documenten van de Koninklijke Marechaussee gezonden.

2. De commandant van de Koninklijke Marechaussee van het Expertise Centrum Identiteitsfraude en Documenten onttrekt het reisdocument bedoeld in het vorige lid op de in artikel 78 bedoelde wijze definitief aan het verkeer, tenzij nog een beroepstermijn open staat, een beroepsprocedure aanhangig is of het reisdocument anderszins in een gerechtelijke procedure nodig is.

Ac

In Bijlage A wordt “ambtenaar” vervangen door:hiertoe aangewezen persoon.

Artikel III

De Paspoortuitvoeringsregeling Koninklijke Marechaussee wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het vierde lid komt te luiden:

4. Met betrekking tot de ingevolge artikel 2, tweede lid, van de wet bedoelde identiteitskaarten bestaan de navolgende modellen:

- a. Nederlandse identiteitskaart: model Nederlandse identiteitskaart;
- b. vervangende Nederlandse identiteitskaart: model vervangende Nederlandse identiteitskaart.

2. In het zevende lid wordt de zinsnede “ Nederlandse identiteitskaart, bedoeld in het vierde lid,” vervangen door: in het vierde lid genoemde identiteitskaarten.

B

In artikel 14, vijfde lid, wordt in de tweede volzin de zinsnede “ dag en de maand” vervangen door: dag , de maand en het jaar.

C

In artikel 32, vierde lid, wordt de zinsnede “ Nederlandse identiteitskaart” vervangen door “ Nederlandse identiteitskaart, vervangende Nederlandse identiteitskaart “ en de zinsnede “ het in het reisdocument aangebrachte kinegram” vervangen door: elk in het reisdocument aangebrachte kinegram.

D

Onder vernummering van het derde en vierde lid tot tweede en derde lid vervalt artikel 38, tweede lid.

E

Artikel 50 komt te luiden:

Artikel 50. Dienststempel

De dienststempel is een stempel die voorzien is van het Rijkswapen dan wel het wapen van de tot verstrekking bevoegde autoriteit.

F

In artikel 53, tweede lid, wordt in de eerste volzin de zinsnede “ inbraakalarmeringssysteem dat voorziet in een zogenaamde permanente vaste-lijn-verbinding met een door de overheid toegelaten alarmcentrale” vervangen door: inbraakalarmeringssysteem welke in verbinding staat met een door de overheid toegelaten alarmcentrale.

G

In artikel 54, tweede lid, wordt de zinsnede “ op de uitgiftelocatie” vervangen door: op de locatie van het reisdocumentenarchiefstation.

H

In artikel 56, tweede lid, wordt de zinsnede “ binnen één werkdag, eventueel per fax,” vervangen door: binnen één werkdag.

I

Artikel 57, tweede lid, komt te luiden :

2. De commandant die van mening is dat met het reisdocument onregelmatigheden zijn gepleegd die geen strafbare feiten opleveren, onttrekt dit document op de in artikel 32, derde lid, bedoelde wijze definitief aan het verkeer.

J

Artikel 58 komt te luiden:

Artikel 58. Melding en verzending aan het Expertise Centrum Identiteitsfraude en Documenten

1. Indien het vermoeden bestaat dat de met het reisdocument gepleegde onregelmatigheden strafbare feiten opleveren, wordt het desbetreffende reisdocument per aangetekende post met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde formulier aan het Expertise Centrum Identiteitsfraude en Documenten van de Koninklijke Marechaussee gezonden.

2. De commandant van de Koninklijke Marechaussee van het Expertise Centrum Identiteitsfraude en Documenten onttrekt het reisdocument bedoeld in het vorige lid op de in artikel 32, derde lid, bedoelde wijze definitief aan het verkeer, tenzij nog een beroepstermijn open staat, een

beroepsprocedure aanhangig is of het reisdocument anderszins in een gerechtelijke procedure nodig is.

K

In Bijlage A wordt “ambtenaar” vervangen door: hiertoe aangewezen persoon.

Artikel IV

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 oktober 2016.

Deze regeling zal met toelichting in de Staatscourant geplaatst worden.

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

drs. S.A. Blok

Toelichting

Algemeen

1. Inleiding

Deze wijziging van de Paspoortuitvoeringsregeling Nederland 2001 (PUN), de Paspoortuitvoeringsregeling Buitenland 2001 (PUB) en de Paspoortuitvoeringsregeling Koninklijke Marechaussee 2001 (PUKMAR) vloeit voort uit het Rijkswetvoorstel tot wijziging van de Paspoortwet in verband met het van rechtswege laten vervallen van reisdocumenten van personen aan wie een uitreisverbod is opgelegd. De aanleiding om de bestaande regelingen op onderdelen te wijzigen heeft daarnaast nog een aantal andere redenen. Deels betreft het aanpassingen voortvloeiend uit eerdere aanpassingen van Paspoortwet, deels betreft dit een aantal inhoudelijke gemotiveerde beleidskeuzes, en deels betreft het aanpassingen waarmee de regelgeving in lijn wordt gebracht met de bestaande praktijk. Tot slot worden ook een aantal bestaande omissies hersteld en worden enkele redactionele wijzigingen aangebracht.

Vervangende identiteitskaart (*Artikel I, onderdelen B, D, I, Q, S en U, Artikel II, onderdelen B, D, J, K, Q, S en U, Artikel III, onderdelen A en C*)

Bij het Rijkswetvoorstel tot wijziging van de Paspoortwet in verband met het van rechtswege laten vervallen van reisdocumenten van personen aan wie een uitreisverbod is opgelegd is geregeld dat aan een Nederlander aan wie een verbod is opgelegd om het Schengen-gebied te verlaten na een daartoe strekkende aanvraag een vervangende Nederlandse identiteitskaart wordt verstrekt voor de duur van vijf jaren, zolang deze Nederlander niet buiten het Schengen-gebied verblijft. Gelet hierop, wordt voorgesteld de Paspoortuitvoeringsregeling aan te passen.

De regeling voor het aanvragen van een vervangende identiteitskaart is hetzelfde als voor de reguliere identiteitskaart, behalve dat de vervangende kaart niet verstrekt kan worden buiten het Schengen-gebied. De overige aanpassingen in de uitvoeringsregelingen zien vooral op het toevoegen van het vervangend document aan de opsomming van de verschillende modellen reisdocumenten die in omloop zijn. Verder wordt geregeld dat ook in geval van de aanvraag van een Nederlandse identiteitskaart het register paspoortsignalering moet worden geraadpleegd. Dat is noodzakelijk om te controleren of betrokkene is gesignaleerd op grond van artikel 23b van de Paspoortwet. In dat geval dient namelijk de aanvraag voor een reguliere identiteitskaart te worden geweigerd en kan alleen een vervangende identiteitskaart worden aangevraagd. Tot slot wordt ook geregeld dat de minister van BZK het uitreisverbod direct kan verwerken in het basisregister reisdocumenten op grond van een melding van de Minister van Veiligheid en Justitie.

Gekwalificeerd en bevoegd personeel (*Artikel I, onderdelen C, E en F, Artikel II, onderdelen E, F en G*)

In de huidige regelingen is veelal de term ambtenaar gebruikt voor de personen die de werkzaamheden in het kader van de Paspoortwet uitvoeren. In de praktijk is deze term steeds meer gaan knellen. Uitgevende instanties leggen steeds vaker onderdelen van het aanvraag- en uitgifteproces in handen van niet ambtelijk personeel. Daarom is besloten in de paspoortuitvoeringsregelingen PUN, PUB en PUC niet langer de term ambtenaar, maar aangewezen persoon te gebruiken, waarbij is vastgelegd dat het wel dient te gaan om gekwalificeerd en bevoegd personeel van de bevoegde autoriteiten. Deze aanpassing legt de nadruk dus niet zozeer op de ambtelijke status van de persoon die de werkzaamheden op grond van de Paspoortwet uitvoert, maar

op zijn kwaliteit/deskundigheid. De wijziging laat onverlet dat de betreffende autoriteit aan wie een taak is opgedragen op grond van de Paspoortwet verantwoordelijk blijft voor de goede uitvoering van de in de wet en de regelingen opgedragen werkzaamheden. De gebezigde terminologie “gekwalificeerd en bevoegd personeel” is ontleend aan EU-verordening 2004/2252 (artikel 1bis) waarin is vastgelegd dat het afnemen van de biometrische kenmerken dient te gebeuren door gekwalificeerd en bevoegd personeel van de nationale autoriteiten.

Tweede paspoort (*Artikel I, onderdeel G, artikel II, onderdeel H*)

De huidige regelgeving maakt het mogelijk om voor zakelijke of beroepsmatige redenen aanspraak te maken op een tweede paspoort als:

- iemand moet reizen naar een land dat conflicteert met een ander land waarvan de aanvrager een visum in zijn paspoort heeft staan, waardoor hij de kans loopt het land niet binnen te komen;
- iemand moet regelmatig dringend reizen op het moment dat zijn paspoort voor een visumaanvraag bij een buitenlandse vertegenwoordiging ligt en dus niet gebruikt kan worden.

Deze regeling wordt als knellend ervaren. Iemand kan immers ook omwille van niet-zakelijke redenen naar conflicterende landen reizen of regelmatig dringend reizen op het moment dat zijn paspoort bij een buitenlandse vertegenwoordiging ligt voor een visum. Deze wijziging regelt dan ook dat een ieder aanspraak kan maken op een tweede paspoort indien hij ofwel naar conflicterende landen moet reizen, ofwel zijn paspoort voor een visum aanvraag bij een buitenlandse vertegenwoordiging ligt.

De huidige regelgeving is indertijd opgesteld vanuit de gedachte dat het aantal tweede paspoorten zo beperkt mogelijk gehouden moet worden, teneinde het risico op misbruik te verkleinen. Een houder zou namelijk zijn tweede paspoort kunnen afstaan aan iemand anders om daarmee ‘look-alike’-fraude te plegen. Met deze wijziging wordt het voor meer burgers mogelijk een tweede paspoort aan te vragen en neemt dus het risico op misbruik in theorie toe. Echter ook nu zijn er vele burgers die beschikken over zowel een paspoort, als een identiteitskaart. Kwaad willenden hebben daarom geen tweede paspoort nodig om dergelijke fraude te plegen. Zij kunnen voor fraude doeleinden ook een paspoort gebruiken van een persoon die over een identiteitskaart beschikt. Het risico op identiteitsfraude wordt door deze regeling daarom nauwelijks beïnvloed.

Wel zal het ministerie na de invoering van deze wijziging monitoren of het aantal aanvragen van tweede paspoorten opvallend sterk stijgt, ten opzichte van het aantal aangevraagde tweede paspoorten in de voorgaande jaren. Het is immers onbekend hoe vaak geen tweede paspoort wordt aangevraagd, omdat men niet aan de huidige eisen voldoet. Het aantal uitgegeven tweede paspoorten betreft de laatste jaren rond de 8000 per jaar. Met de verruiming van de voorwaarden zal het aantal aanvragen van tweede paspoorten naar alle waarschijnlijkheid toenemen, met hoeveel valt evenwel moeilijk te voorspellen. Overigens is een tweede paspoort slechts 2 jaar geldig. De geldigheidsduur van het tweede paspoort wordt met deze regeling niet aangepast.

Schriftelijke melding vermissing (*Artikel I, onderdeel R, Artikel II, onderdeel R*)

De huidige regeling biedt burgers de mogelijkheid om voorafgaande aan de aanvraag van een nieuw document een vermissing te melden. Deze melding kan op grond van de regeling echter alleen in persoon ten overstaan van een ambtenaar gebeuren. Deze wijziging maakt het mogelijk om de vermissing voorafgaande aan de aanvraag ook schriftelijk (in papier of digitaal) te melden. De burger kan hierdoor sneller melden dat zijn document wordt vermist en hiermee het risico op fraude met zijn document verminderen. Digitale melding zal mogelijk zijn als de betreffende autoriteit kenbaar heeft gemaakt dat deze weg is geopend. Ook de PUB wordt aangepast om een dergelijke schriftelijke melding voorafgaande aan de aanvraag mogelijk te maken.

De paspoortverstrekende instanties verwerken de melding in principe de eerst volgende werkdag na ontvangst in de basisregistratie personen of de basisadministraties van de BES-eilanden van waaruit het basisregister reisdocumenten wordt gevuld. De burger dient zijn vermissing te melden bij de gemeente of het openbaar lichaam waar hij als ingezetene staat geregistreerd, of bij de minister van Buitenlandse Zaken als het een niet-ingezetene betreft. De verwerking in de basisadministraties of de basisregistratie personen leidt ertoe dat het document als ongeldig wordt geregistreerd in zowel de nationale als internationale registers. Grensbewaking, maar ook geautoriseerde particuliere instanties, kunnen in deze registers nagaan of een document in omloop mag zijn. De wijziging van de regelingen leidt er niet tot dat de burger zijn vermissing op een centraal punt kan melden. De huidige systemen zijn zodanig ingericht dat de verwerking van de melding alleen kan gebeuren door de gemeente die bijhoudingsverantwoordelijke is in de basisregistratie personen wat betreft de ingezetenen, de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties wat betreft de niet-ingezetenen, of de verantwoordelijke voor de bijhouding van de basisadministraties persoonsgegevens van de BES-eilanden.

Vermelding bezit buitenlandse reisdocumenten *(Artikel I, onderdeel J)*

Sinds de Wet basisregistratie personen (Wet BRP) van kracht is geworden, wordt het bezit van een andere nationaliteit niet meer vermeld in de basisregistratie personen. Daarmee is ook de mogelijkheid om het bezit van een buitenlands reisdocument te registreren in de BRP vervallen. Dit laat onverlet dat in het kader van het aanvraagproces van reisdocumenten nog wel moet worden nagegaan of betrokkene mogelijk in bezit is een andere nationaliteit. Dit kan immers gevolgen hebben voor zijn recht op een Nederlands reisdocument. Daarom wordt in het aanvraagproces nog wel nagegaan en geregistreerd of betrokkene op dat moment in bezit is van een buitenlands reisdocument, wat daarvan de uitgevende instantie is en tot welk moment dit document geldig is. Deze informatie wordt in het Europese deel van Nederland echter niet meer opgeslagen in de basisregistratie. Op grond van de Wet basisadministraties persoonsgegevens BES moet dit in de basisadministraties persoonsgegevens BES nog wel worden geregistreerd.

Aan het verkeer onttrekken van gevonden reisdocumenten *(Artikel I, onderdeel U)*

De huidige regeling voorziet er in dat een gevonden reisdocument dat in gevolge artikel 5 van de Paspoortwet wordt overgedragen aan een paspoortverstrekende instantie, aan de houder wordt teruggegeven indien de burger de betreffende gemeente of openbaar lichaam waar de uitgevende instantie zich bevindt als woonplaats heeft. Gemeenten dienen dus reisdocumenten van burgers uit andere gemeenten te vernietigen, terwijl zij reisdocumenten van hun eigen burgers dienen terug te geven. Zij ervaren dat als een risicovolle handeling, omdat immers het reisdocument gedurende een bepaalde periode uit handen is geweest van de houder zodat ook in dat geval onbevoegden mogelijk misbruik hebben gemaakt van het reisdocument. Daarnaast betekent deze verplichting voor de gemeente dat een administratie moet worden bijgehouden van gevonden reisdocumenten, moet de betrokkene worden aangeschreven, en moet het reisdocument gedurende een niet nader bepaalde periode worden bewaard, zodat de houder dit kan ophalen. In veel gevallen heeft overigens de houder al een nieuw reisdocument aangevraagd en kan het reisdocument sowieso niet worden teruggegeven. Het wordt daarom wenselijk geacht gevonden reisdocumenten die worden ontvangen door de uitgevende instantie direct aan het verkeer te onttrekken en ongeldig te maken. Voor de openbare lichamen en voor ambassades/consulaten blijft het wel mogelijk het gevonden reisdocument aan de burger terug te geven als het is gevonden en bij hen berust. Dit om te voorkomen dat een burger in deze gevallen een nieuw reisdocument/nooddocument moet aanvragen. Hiermee worden extra kosten voor de burger (nooddocument plus reguliere nieuwe aanvraag), respectievelijk extra wachttijd (het duurt in het buitenland circa één week voor een nieuw reisdocument wordt geleverd) voorkomen. De afweging valt derhalve anders uit.

Bewaartermijn gegevens basisregister reisdocumenten (Artikel I, onderdeel S)

In het basisregister reisdocumenten worden de gegevens opgeslagen van documenten die niet in omloop mogen zijn. Op basis van de huidige regelgeving blijven deze gegevens oneindig opgeslagen. Dit leidt er toe dat het basisregister continue in omvang toeneemt. Omdat het basisregister persoonsgegevens bevat is dit geen wenselijke situatie. Dergelijke gegevens dienen immers niet langer dan strikt noodzakelijk te worden opgeslagen. Het is daarom wenselijk een termijn te koppelen aan het bewaren van de gegevens in het basisregister, zodat na het verstrijken van deze termijn de gegevens uit het basisregister worden verwijderd. Gelet op de 10 jarige geldigheidsduur van documenten in combinatie met de andere in deze regelingen gehanteerde bewaartermijnen wordt gekozen voor een bewaartermijn van 16 jaar.

Onderzoek onregelmatigheden en aangifte (Artikel I, onderdelen Ac en Ad, Artikel II, onderdelen Aa en Ab, Artikel III, onderdelen I en J)

De huidige paspoortuitvoeringsregelingen strekken er toe alle reisdocumenten waarmee onregelmatigheden zijn gepleegd worden gemeld aan het Expertise Centrum Identiteitsfraude en Documenten van de Koninklijke Marechaussee. Door de gemeenten of openbare lichamen worden documenten waarvan vermoed wordt dat er onregelmatigheden mee gepleegd zijn die duiden op strafbare feiten en waarvan de dader onbekend is, aan het Expertisecentrum opgestuurd. Indien de dader wel bekend is dient aangifte te worden gedaan en het document aan de politie overgelegd te worden. Op dat moment wordt enkel melding gedaan aan het Expertise centrum. Op grond van de PUB geldt de regeling dat als het vermoeden bestaat dat strafbare feiten begaan zijn met het document en de dader bekend is het document aan het Expertisecentrum gestuurd wordt, terwijl op grond van de PUKMAR deze regeling juist geldt als de dader niet bekend is.

In de praktijk blijkt deze regeling niet goed te werken en is zij bovendien niet consistent. Het Expertisecentrum kan niet veel met meldingen zonder daarbij over het document te beschikken, anderzijds geldt dat documenten waarvan het vermoeden bestaat dat de onregelmatigheden die gepleegd zijn een strafbaar feit opleveren, voor het Expertisecentrum interessant zijn, ongeacht of de dader bekend is. Terwijl documenten waarmee onregelmatigheden zijn gepleegd die geen strafbare feiten opleveren, voor het Expertise Centrum juist minder interessant zijn.

Daarom is besloten om te regelen dat reisdocumenten waarmee onregelmatigheden zijn gepleegd die geen strafbare feiten opleveren niet langer aan het Expertisecentrum gemeld hoeven te worden. Het gaat dan bijvoorbeeld om documenten waar bijvoorbeeld aantekeningen in zijn gemaakt (bijvoorbeeld krabbels of kindertekeningen) of vouwen/scheuren die niet duiden op strafbare feiten maar eerder wijzen op intensief gebruik. Verder wordt geregeld dat indien in Nederland de dader bekend is de gemeente of het openbaar lichaam verplicht is aangifte te doen bij de politie met overlegging van het reisdocument, terwijl indien de dader niet bekend is het document wordt opgestuurd naar het Expertisecentrum. Op grond van de PUKMAR en de PUB wordt geregeld dat, ongeacht of de dader bekend is, als er een vermoeden bestaat dat met het reisdocument onregelmatigheden zijn gepleegd die strafbare feiten opleveren, het reisdocument altijd opgestuurd dient te worden aan het Expertisecentrum.

Verstrekking Nederlandse identiteitskaart buiten de EU (Artikel II, onderdeel C)

De huidige formulering in de PUB geeft alleen personen die in de Europese Unie wonen, of in bepaalde aangewezen landen, het recht op de verstrekking van een Nederlandse identiteitskaart. De lidstaten van de EU accepteren de Nederlandse identiteitskaart als document voor grensoverschrijding op grond van richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers

van de Unie en hun familieleden. In de andere aangewezen landen kan de identiteitskaart als reisdocument gebruikt worden op basis van verschillende internationale verdragen of overeenkomsten. Geconstateerd wordt dat onder Nederlanders in andere landen soms ook behoefte is om zich in het land waar zij woonachtig zijn te kunnen identificeren met een ander document dan een paspoort. Lokale autoriteiten blijken de identiteitskaart als officieel identificatiedocument te erkennen. Dit is vooral van belang voor Nederlanders die niet mobiel zijn. Indien aan hen een paspoort moet worden verstrekt, moeten zij zich ofwel bij de Nederlandse vertegenwoordiging melden, of zij moeten, als ze niet in staat zijn te reizen, thuis worden bezocht om vingerafdrukken op te nemen. In geval van zwaarwegende redenen kan een identiteitskaart ook op afstand verstrekt worden (een lokale autoriteit of een notaris stelt dan de identiteit vast). Deze mogelijkheid is met name voor oudere, niet mobiele Nederlanders, in traditionele migratielanden van belang.

Wat betreft de Nederlandse vervangende identiteitskaart geldt dat deze alleen aangevraagd en verstrekt kan worden binnen het Schengen-gebied, aan Nederlanders die verblijven binnen het Schengen-gebied, aan wie een verbod is opgelegd als bedoeld in artikel 3 van de Tijdelijke wet bestuurlijke maatregelen terrorismebestrijding.

Daarnaast is het kabinet voornemens op termijn op de Nederlandse identiteitskaart een elektronische identiteitsfunctie te plaatsen (e-ID). Daarmee kan digitaal zaken worden gedaan met de overheid. Door de identiteitskaart ook aan Nederlanders die buiten de EU woonachtig zijn te verstrekken, kan deze groep straks ook van dit middel gebruik maken.

Gebruik mobiele aanvraagstations (artikel II, onderdelen A en L)

Het aantal *frontoffices* bij de Nederlandse vertegenwoordigingen waar een paspoort kan worden aangevraagd in het buitenland neemt af. Sommige Nederlanders in het buitenland moeten daardoor verder reizen om een paspoort aan te vragen. Op dit moment kan het mobiele vingerafdrukopname-apparaat enkel ingezet worden op grond van artikel 28, derde lid, Pw (bij zwaarwegende redenen) of bij de Nederlandse vertegenwoordiging, als die niet de beschikking heeft over een aanvraagstation (art. 51, vierde lid, PUB). Met de Kamerbrief van 8 april 2011 heeft de minister van Buitenlandse Zaken de Nota Modernisering Nederlandse diplomatie gepresenteerd. Ten aanzien van de consulaire dienstverlening licht de minister in de Nota toe dat de aandacht in het buitenland meer zal liggen op economische diplomatie en op Nederlanders in nood. Hier tegenover staat een versoering en stroomlijning van de dienstverlening waarbij geen sprake is van extreme nood. In de nota wordt uitgelegd hoe zal worden gekomen tot een kleiner, flexibeler en goedkoper netwerk van Nederlandse ambassades en consulaten in het buitenland. Een kleiner postennetwerk heeft onvermijdelijk tot gevolg dat sommige Nederlanders verder zullen moeten reizen voor dienstverlening. Bijvoorbeeld als Nederlanders in het buitenland een paspoort willen aanvragen. Tegelijkertijd is er ruime aandacht voor goede alternatieven voor paspoortverstrekking aan niet-ingezetenen Nederlanders. In het kader van de modernisering is het wenselijk om de mobiele apparatuur, in voorkomend geval, breder in te kunnen zetten buiten een Nederlandse vertegenwoordiging indien de Minister van Buitenlandse Zaken dit wenselijk acht. Daarmee wordt het mogelijk om bijvoorbeeld tijdens dienstreizen of werkbezoeken paspoortaanvragen in ontvangst te nemen. De veiligheid van het apparaat wordt op dezelfde wijze gewaarborgd als bij het afnemen van vingerafdrukken van personen die omwille van zwaarwegende redenen niet persoonlijk op de uitgiftelocatie kunnen verschijnen.

Bezit geldig identiteitsbewijs bij verstrekking diplomatiek paspoort (Artikel II, onderdeel I)

De voorwaarde dat een aanvrager van een diplomatiek of dienstpaspoort in het bezit moet zijn van een nog minstens zes maanden geldig nationaal paspoort, wordt vervangen door de eis dat de aanvrager in het bezit is van een geldig nationaal paspoort of een geldige Nederlandse identiteitskaart. Op die wijze wordt bij de aanvraag voldaan aan de wettelijk vereiste vaststelling van de identiteit en nationaliteit van de aanvrager. De bepaling na wijziging biedt voldoende waarborgen tegen oneigenlijk gebruik van het diplomatiek of dienstpaspoort.

2. Administratieve lasten

De regeling brengt geen administratieve lasten voor burgers en bedrijven met zich mee.

3. Consultatie

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I, onderdelen C, E, F en V, Artikel II, onderdelen E, F en G

In de paspoortuitvoeringsregelingen waren de werkzaamheden op grond van de Paspoortwet tot nu toe specifiek belegd bij daartoe aangewezen ambtenaren. Door deze rechtstreekse toebedeling van werkzaamheden aan daartoe aangewezen ambtenaren kon de indruk ontstaan dat de werkzaamheden enkel werden uitgevoerd door ambtenaren. In de praktijk is het echter zo dat de werkzaamheden ook worden uitgevoerd door niet direct aan de autoriteit ondergeschikt personeel, zoals uitzendpersoneel. Om deze praktijk beter tot uitdrukking te brengen, regelen de betreffende onderdelen dat in de Paspoortuitvoeringsregeling Nederland 2001 en de Paspoortuitvoeringsregeling Buitenland 2001 in plaats van de term "aangewezen ambtenaar/ambtenaren" steeds gebruik wordt gemaakt van de term "aangewezen persoon/personen". Binnen deze categorie kunnen dan zowel ambtenaren of ander ondergeschikt personeel vallen, als niet direct aan de autoriteit ondergeschikte arbeidskrachten vallen. Daarbij wordt als waarborg van de kwaliteit van het personeel vastgelegd dat bij het uitvoeren van de werkzaamheden op grond van de Paspoortwet steeds gebruik gemaakt dient te worden van gekwalificeerd en bevoegd personeel van de bevoegde autoriteiten. De werkzaamheden vinden plaats onder de verantwoordelijkheid van de autoriteit aan wie de taken waartoe de werkzaamheden plaatsvinden zijn toebedeeld.

Artikel I, onderdelen B, D, I, Q, S en U, Artikel II, onderdelen B, D, J, K, Q, S en U, Artikel III, onderdelen A en C

In de betreffende onderdelen worden wijzigingen opgenomen die samenhangen met het invoeren van de vervangende identiteitskaart als identiteitsbewijs bij van rechtswege verval van het paspoort in verband met het opleggen van een tijdelijk uitreisverbod aan personen ten aanzien van wie het gegronde vermoeden bestaat dat zij zich buiten het Schengen-gebied zullen begeven om zich daar aan te sluiten bij een organisatie die is geplaatst op een lijst van organisaties die deelnemen aan een nationaal of internationaal gewapend conflict en een bedreiging vormen voor de nationale veiligheid.

Artikel I, onderdeel G, artikel II, onderdeel H

Met de wijziging van artikel I, onderdeel G, en artikel II, onderdeel H, wordt geregeld dat het voor een aanspraak op een tweede paspoort niet langer noodzakelijk is dat de aanvrager het paspoort nodig heeft omwille van beroepsmatige of zakelijke redenen.

Artikel I, onderdeel K

In dit onderdeel wordt geregeld dat het om als aanvrager van een reisdocument in aanmerking te komen voor een versnelde uitreiking van het aangevraagde reisdocument op grond van de PUN 2001 niet langer nodig is om aan te geven een dringend belang te hebben.

Artikel I, onderdelen L, M, N, O, P en X, Artikel II, onderdelen M, N, O, P en W

In deze onderdelen wordt de regeling aangepast aan de bestaande uitvoeringspraktijk wat betreft de levering van de reisdocumenten.

Artikel I, onderdeel R, Artikel II, onderdeel R

In deze onderdelen wordt geregeld dat de melding van vermissing buiten de aanvraagprocedure om ook schriftelijk gedaan kan worden en niet enkel ten overstaan van een ambtenaar of andere daartoe aangewezen persoon.

Artikel I, onderdeel S

In het tweede onderdeel van onderdeel S wordt een bewaartermijn opgenomen voor de gegevens in het basisregister reisdocumenten van 16 jaren.

Artikel I, onderdeel T, Artikel II, onderdeel T

In deze onderdelen wordt geregeld dat niet langer een melding gedaan hoeft te worden door de burgemeester, de gezaghebber of de Minister van Buitenlandse Zaken van een gevonden reisdocument bij het Expertise Centrum Identiteitsfraude en Documenten van de Koninklijke Marechaussee.

Artikel I, onderdeel U

In dit onderdeel wordt geregeld dat een reisdocument als het gevonden is direct onttrokken kan worden aan het verkeer in Europees Nederland, zonder dat dit afhankelijk gesteld wordt van het feit of de burgemeester in de gelegenheid is om het document terug te geven.

Artikel I, onderdeel W, Artikel II, onderdeel V, Artikel III, onderdeel D

In dit onderdeel wordt geregeld dat niet langer van een aanwijzing of vervanging van een autorisatiebevoegde melding gedaan wordt bij de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

Artikel I, onderdelen Y, Z, Aa en Ab, Artikel II, onderdelen X, Y en Z, Artikel III, onderdelen E, F, G, H

Deze onderdelen regelen enige technische uitvoeringsaspecten wat betreft de te gebruiken apparatuur, programmatuur en overige materialen in het paspoort uitgifteproces, o.a. wat betreft de vorm van het dienststempel, het elektronische inbraakalarmeringssysteem voor de ruimte waar de materialen zijn opgeslagen en de opslagplek van de reservekopieën van de in de reisdocumentenmodule en in het reisdocument opgeslagen gegevens.

Artikel I, onderdelen Ac en Ad, Artikel II, onderdelen Aa en Ab, Artikel III, onderdelen I en J

In deze onderdelen wordt geregeld dat reisdocumenten waarmee onregelmatigheden zijn gepleegd die geen strafbare feiten opleveren niet langer gemeld hoeven te worden aan het Expertise Centrum Identiteitsfraude en Documenten, maar direct aan het verkeer onttrokken kunnen worden door de betreffende autoriteit (artikel I, onderdeel Ac, artikel II, onderdeel Aa, artikel III, onderdeel I). Daarnaast regelen deze onderdelen dat alle reisdocumenten waarmee onregelmatigheden zijn gepleegd die strafbare feiten opleveren aan het Expertise Centrum Identiteitsfraude en Documenten worden gezonden, met uitzondering van de reisdocumenten waarmee strafbare feiten zijn gepleegd waarvan de dader bekend is in Nederland op grond van de PUN (Artikel I, onderdeel Ad, artikel II,

onderdeel Ab, Artikel III, onderdeel J). Deze reisdocumenten dienen overlegd te worden bij het doen van aangifte bij de plaatselijke politie. Er wordt dan wel een melding verzonden aan het Expertise Centrum Identiteitsfraude en Documenten.

Artikel II, onderdeel C

In onderdeel C wordt geregeld dat de personen die woonachtig zijn in alle landen ter wereld recht hebben op de verstrekking van een Nederlandse identiteitskaart. Wat betreft de vervangende identiteitskaart geldt dat deze alleen aangevraagd en verstrekt kan worden aan Nederlanders aan wie een tijdelijk verbod is opgelegd op grond van artikel 3 van de Tijdelijke wet bestuurlijke maatregelen terrorismebestrijding die verblijven binnen het Schengen-gebied.

Artikel II, onderdeel I

In dit onderdeel wordt geregeld dat het niet langer noodzakelijk is om te beschikken over een nationaal paspoort dat nog zes maanden geldig is, om een diplomatiek of dienstpaspoot aan te kunnen vragen. Volstaan wordt met een geldig identiteitsbewijs, waaruit iemand zijn nationaliteit kan worden afgeleid.

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

drs. S.A. Blok

Regeling van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van .. 2016, nr. 2016-0000, houdende wijziging van de Paspoortuitvoeringsregeling Caribische landen in verband met de verbetering van het afgifteproces van reisdocumenten en de invoering van de vervangende identiteitskaart

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

Gelet op de artikelen 2, derde lid, 4a, achtste lid, 27, eerste lid, 30, eerste lid, 31, derde lid, 57 en 59 van de Paspoortwet;

Besluit:

Artikel I

De Paspoortuitvoeringsregeling Caribische landen 2001 wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het vierde lid komt te luiden:

4. Met betrekking tot de ingevolge artikel 2, tweede lid, van de wet bedoelde identiteitskaarten bestaan de navolgende modellen:

a. Nederlandse identiteitskaart: model Nederlandse identiteitskaart;

b. vervangende Nederlandse identiteitskaart: model vervangende Nederlandse identiteitskaart.

2. In het zevende lid wordt de zinsnede “Nederlandse identiteitskaart, bedoeld in het vierde lid,” vervangen door: in het vierde lid genoemde identiteitskaarten.

B

Na artikel 8 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 8a. Gekwalificeerd personeel

De werkzaamheden op grond van de wet worden uitgevoerd door bevoegd en gekwalificeerd personeel van de bevoegde autoriteiten.

C

In de artikelen 11, 31, 39, 40a, 49, 51, 52, 54, 55, 56, 57, 62a, 66, 93, 95, 98 en 99 wordt “ambtenaar” telkens vervangen door: persoon.

D

In de artikelen 89, 90, 90b, 91, 97, 109 en 115 wordt “ambtenaren” telkens vervangen door: personen.

E

In artikel 21, eerste lid, wordt de zinsnede “die aantonen dat zij voor beroepsmatige of zakelijke redenen” vervangen door: die aantonen dat zij.

F

Artikel 30 komt te luiden:

Artikel 30. Verplicht bezit geldig identiteitsbewijs

1. Tot de uitreiking van een diplomatiek paspoort of een dienstpaspoort wordt slechts overgegaan indien de aanvrager beschikt over een op de aanvrager betrekking hebbend geldig document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht waaruit de nationaliteit van de aanvrager blijkt.
2. Indien bij de aanvraag van een diplomatiek paspoort of een dienstpaspoort blijkt dat de geldigheidsduur van het identiteitsbewijs als bedoeld in het vorige lid is verstreken, wordt de beslissing op de aanvraag pas genomen nadat het identiteitsbewijs is vervangen door een nieuw identiteitsbewijs.
3. Namens de Minister van Buitenlandse Zaken kan een verstrekt diplomatiek paspoort of dienstpaspoort intrekken, indien de houder het diplomatiek paspoort of het dienstpaspoort in strijd met de voorwaarden waaronder het werd verstrekt heeft gebruikt.

G

In artikel 35, zesde lid, wordt in de tweede volzin de zinsnede “dag en de maand” vervangen door: dag, de maand en het jaar.

H

In artikel 38, tweede lid, wordt “basisadministratie” vervangen door: basisadministratie als bedoeld in artikel 2 van de Wet basisadministraties persoonsgegevens BES, dan wel een bij Landsverordening van Aruba, Curaçao of Sint Maarten ingestelde bevolkingsadministratie.

I

In artikel 56, eerste lid, wordt in de tweede volzin de zinsnede “, tekent de tot ontvangst bevoegde ambtenaar de door de besteller overgelegde distributielijst voor ontvangst” vervangen door: vindt de overdracht plaats.

J

In artikel 57, tweede lid, wordt de zinsnede “geproduceerd of gepersonaliseerd” vervangen door: geproduceerd en gepersonaliseerd.

K

In artikel 71, eerste lid, wordt in de eerste volzin de zinsnede “af te loggen” vervangen door “af te leggen” en de zinsnede “aangewezen ambtenaar, die de mededeling omtrent de vermissing in ontvangst neemt” vervangen door: aangewezen persoon, die de mededeling omtrent de vermissing in ontvangst neemt, of schriftelijk,.

L

In hoofdstuk VII vervalt paragraaf 4 “melding inzake gevonden reisdocumenten”.

M

Artikel 77, vierde lid, wordt de zinsnede “ het in het reisdocument aangebrachte kinegram” vervangen door: elk in het reisdocument aangebrachte kinegram.

N

Onder vernummering van het derde en vierde lid tot tweede en derde lid vervalt artikel 89, tweede lid.

O

Artikel 104 komt te luiden:

Artikel 104. Dienststempel

De dienststempel is een stempel die voorzien is van het gemeentewapen of het wapen van het openbaar lichaam

P

In artikel 107, tweede lid, wordt in de eerste volzin de zinsnede “ inbraakalarmeringssysteem dat voorziet in een permanente vaste-lijnverbinding met een ter plaatse door de overheid toegelaten alarmcentrale” vervangen door: inbraakalarmeringssysteem welke in verbinding staat met een ter plaatse door de overheid toegelaten alarmcentrale.

Q

In artikel 108, tweede lid, wordt de zinsnede “op de uitgiftelocatie” vervangen door: op de locatie van het reisdocumentenarchiefstation.

R

In artikel 111, tweede lid, wordt de zinsnede “binnen één werkdag, eventueel per fax” vervangen door: binnen één werkdag.

S

Artikel 112, tweede lid, komt te luiden:

2. De autoriteit die van mening is dat met het reisdocument onregelmatigheden zijn gepleegd die geen strafbare feiten opleveren, onttrekt dit document op de in artikel 77 bedoelde wijze definitief aan het verkeer.

T

Artikel 113 komt te luiden:

Artikel 113 Melding en verzending aan het Expertise Centrum Identiteitsfraude en Documenten

1. Indien het vermoeden bestaat dat de met het reisdocument gepleegde onregelmatigheden strafbare feiten opleveren, wordt het desbetreffende reisdocument met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde formulier aan het Expertise Centrum Identiteitsfraude en Documenten van de Koninklijke Marechaussee gezonden.
2. De commandant van de Koninklijke Marechaussee van het Expertise Centrum Identiteitsfraude en Documenten onttrekt het reisdocument bedoeld in het vorige lid op de in artikel 77 bedoelde wijze definitief aan het verkeer, tenzij nog een beroepstermijn open staat, een beroepsprocedure aanhangig is of het reisdocument anderszins in een gerechtelijke procedure nodig is.

Artikel II

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 oktober 2016.

Deze regeling zal met toelichting in de Staatscourant, in het Afkondigingsblad van Aruba, in het Publicatieblad van Curaçao en in het Afkondigingsblad van Sint Maarten worden geplaatst.

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

drs. S.A. Blok

Toelichting

Algemeen

1. Inleiding

Deze wijziging van de Paspoortuitvoeringsregeling Caribische Landen 2001 (PUCar) vloeit voort uit het Rijkswetvoorstel tot wijziging van de Paspoortwet in verband met het van rechtswege laten vervallen van reisdocumenten van personen aan wie een uitreisverbod is opgelegd. De aanleiding om de bestaande regelingen op onderdelen te wijzigen heeft daarnaast nog een aantal andere redenen. Deels betreft het aanpassingen voortvloeiend uit eerdere aanpassingen van Paspoortwet, deels betreft dit een aantal inhoudelijke gemotiveerde beleidskeuzes en deels betreft het aanpassingen waarmee de regelgeving in lijn wordt gebracht met de bestaande praktijk. Tot slot worden ook een aantal bestaande omissies hersteld en worden enkele redactionele wijzigingen aangebracht.

Vervangende identiteitskaart (Artikel I, onderdeel A)

Bij het Rijkswetvoorstel tot wijziging van de Paspoortwet in verband met het van rechtswege laten vervallen van reisdocumenten van personen aan wie een uitreisverbod is opgelegd is geregeld dat aan een Nederlander aan wie een verbod is opgelegd om het Schengen-gebied te verlaten na een daartoe strekkende aanvraag een vervangende Nederlandse identiteitskaart wordt verstrekt voor de duur van vijf jaren, zolang deze Nederlander niet buiten het Schengen-gebied verblijft. Gelet hierop, wordt voorgesteld de Paspoortuitvoeringsregeling aan te passen. Hoewel de het aanvragen en verstrekken van een vervangende identiteitskaart niet van toepassing is in het Caribische deel van het Koninkrijk, dient de Paspoortuitvoeringsregeling voor de Caribische landen op dit onderdeel toch te worden aangepast. Het vervangende document betreft immers een van de modellen van reisdocumenten die in omloop zijn.

Gekwalificeerd en bevoegd personeel (Artikel I, onderdelen B, C en D)

In de huidige regelingen is veelal de term ambtenaar gebruikt voor de personen die de werkzaamheden in het kader van de Paspoortwet uitvoeren. In de praktijk is deze term steeds meer gaan knellen. Uitgevende instanties leggen steeds vaker onderdelen van het aanvraag- en uitgifteproces in handen van niet-ambtelijk personeel. Daarom is besloten in de paspoortuitvoeringsregelingen Nederland, Buitenland en Caribische landen niet langer de term ambtenaar, maar persoon te gebruiken, waarbij is vastgelegd dat het wel dient te gaan om gekwalificeerd en bevoegd personeel van de bevoegde autoriteiten. Deze aanpassing legt de nadruk dus niet zozeer op de ambtelijke status van de persoon die de werkzaamheden op grond van de Paspoortwet uitvoert, maar op zijn kwaliteit/deskundigheid. De wijziging laat onverlet dat de betreffende autoriteit aan wie een taak is opgedragen op grond van de Paspoortwet verantwoordelijk blijft voor de goede uitvoering van de in de wet en de regelingen opgedragen werkzaamheden. De gebezigde terminologie "gekwalificeerd en bevoegd personeel" is ontleend aan EU-verordening 2004/2252 (artikel 1bis) waarin is vastgelegd dat het afnemen van de biometrische kenmerken dient te gebeuren door gekwalificeerd en bevoegd personeel van de nationale autoriteiten.

Tweede paspoort (Artikel I, onderdeel E)

De huidige regelgeving maakt het mogelijk om voor zakelijke of beroepsmatige redenen aanspraak te maken op een tweede paspoort als:

- iemand moet reizen naar een land dat conflicteert met een ander land waarvan de aanvrager een visum in zijn paspoort heeft staan, waardoor hij de kans loopt het land niet binnen te komen;

- iemand moet regelmatig dringend reizen op het moment dat zijn paspoort voor een visumaanvraag bij een buitenlandse vertegenwoordiging ligt en dus niet gebruikt kan worden.

Deze regeling wordt als knellend ervaren. Iemand kan immers ook omwille van niet-zakelijke redenen naar conflicterende landen reizen of regelmatig dringend reizen op het moment dat zijn paspoort bij een buitenlandse vertegenwoordiging ligt voor een visum. Deze wijziging regelt dan ook dat een ieder aanspraak kan maken op een tweede paspoort indien hij ofwel naar conflicterende landen moet reizen, ofwel zijn paspoort voor een visum aanvraag bij een buitenlandse vertegenwoordiging ligt.

De huidige regelgeving is indertijd opgesteld vanuit de gedachte dat het aantal tweede paspoorten zo beperkt mogelijk gehouden moet worden, teneinde het risico op misbruik te verkleinen. Een houder zou namelijk zijn tweede paspoort kunnen afstaan aan iemand anders om daarmee 'look-alike'-fraude te plegen. Met deze wijziging wordt het voor meer burgers mogelijk een tweede paspoort aan te vragen en neemt dus het risico op misbruik in theorie toe. Echter ook nu zijn er vele burgers die beschikken over zowel een paspoort, als een identiteitskaart. Kwaad willenden hebben daarom geen tweede paspoort nodig om dergelijke fraude te plegen. Zij kunnen een in het kader van fraude doeleinden een paspoort gebruiken van een persoon die over een identiteitskaart beschikt. Het risico op identiteitsfraude wordt door deze regeling daarom nauwelijks beïnvloed.

Wel zal het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties na de invoering van deze wijziging monitoren of het aantal aanvragen van tweede paspoorten opvallend sterk stijgt, ten opzichte van het aantal aangevraagde tweede paspoorten in de voorgaande jaren. Het is immers onbekend hoe vaak geen tweede paspoort wordt aangevraagd, omdat men niet aan de huidige eisen voldoet. Het aantal uitgegeven tweede paspoorten betreft de laatste jaren rond de 8000 per jaar. Met de verruiming van de voorwaarden zal het aantal aanvragen van tweede paspoorten naar alle waarschijnlijkheid toenemen, met hoeveel valt evenwel moeilijk te voorspellen. Overigens is een tweede paspoort slechts 2 jaar geldig. De geldigheidsduur van het tweede paspoort wordt met deze regeling niet aangepast.

Bezit geldig identiteitbewijs bij verstrekking diplomatiek paspoort (Artikel I, onderdeel F)

De voorwaarde dat een aanvrager van een diplomatiek of dienstpaspoot in het bezit moet zijn van een nog minstens zes maanden geldig nationaal paspoort, wordt vervangen door de eis dat de aanvrager in het bezit is van een geldig nationaal paspoort of een geldige Nederlandse identiteitskaart. Op die wijze wordt bij de aanvraag voldaan aan de wettelijk vereiste vaststelling van de identiteit en nationaliteit van de aanvrager. De bepaling na wijziging biedt voldoende waarborgen tegen oneigenlijk gebruik van het diplomatiek of dienstpaspoot.

2. Administratieve lasten

De regeling brengt geen administratieve lasten voor burgers en bedrijven met zich mee.

3. Consultatie

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I, onderdeel A

In de betreffende onderdelen worden wijzigingen opgenomen die samenhangen met het invoeren van de vervangende identiteitskaart als identiteitsbewijs bij van rechtswege verval van het paspoort in verband met het opleggen van een tijdelijk uitreisverbod aan personen ten aanzien van wie het gegronde vermoeden bestaat dat zij zich buiten het Schengen-gebied zullen begeven om zich daar aan te sluiten bij een organisatie die is geplaatst op een lijst van organisaties die deelnemen aan een nationaal of internationaal gewapend conflict en een bedreiging vormen voor de nationale veiligheid. In de Caribische landen zal de vervangende identiteitskaart niet kunnen worden aangevraagd, noch verstrekt.

Artikel I, onderdelen B, C en D

In de paspoortuitvoeringsregelingen waren de werkzaamheden op grond van de Paspoortwet tot nu toe specifiek belegd bij daartoe aangewezen ambtenaren. Door deze rechtstreekse toedeling van werkzaamheden aan daartoe aangewezen ambtenaren kon de indruk ontstaan dat de werkzaamheden enkel werden uitgevoerd door ambtenaren. In de praktijk is het echter zo dat de werkzaamheden ook worden uitgevoerd door niet direct aan de autoriteit ondergeschikt personeel, zoals uitzendpersoneel. Om deze praktijk beter tot uitdrukking te brengen, regelen de betreffende onderdelen dat in plaats van de term “aangewezen ambtenaar/ambtenaren” steeds gebruik wordt gemaakt van de term “aangewezen persoon/personen”. Binnen deze categorie kunnen dan zowel ambtenaren of ander ondergeschikt personeel vallen, als niet direct aan de autoriteit ondergeschikte arbeidskrachten vallen. Daarbij wordt als waarborg van de kwaliteit van het personeel vastgelegd dat bij het uitvoeren van de werkzaamheden op grond van de Paspoortwet steeds gebruik gemaakt dient te worden van gekwalificeerd en bevoegd personeel van de bevoegde autoriteiten. De werkzaamheden vinden plaats onder de verantwoordelijkheid van de autoriteit aan wie de taken waartoe de werkzaamheden plaatsvinden zijn toebedeeld.

Artikel I, onderdeel E

Met de wijziging van artikel I, onderdeel E, wordt geregeld dat het voor een aanspraak op een tweede paspoort niet langer noodzakelijk is dat de aanvrager het paspoort nodig heeft omwille van beroepsmatige of zakelijke redenen.

Artikel I, onderdeel F

In dit onderdeel wordt geregeld dat het niet langer noodzakelijk is om te beschikken over een nationaal paspoort dat nog zes maanden geldig is, om een diplomatiek of dienstpaspoot aan te kunnen vragen. Volstaan wordt met een geldig identiteitsbewijs.

Artikel I, onderdelen I en J

In deze onderdelen wordt de regeling aangepast aan de bestaande uitvoeringspraktijk wat betreft de levering van de reisdocumenten.

Artikel I, onderdeel K

In dit onderdeel wordt geregeld dat de melding van vermissing buiten de aanvraagprocedure om ook schriftelijk gedaan kan worden en niet enkel ten overstaan van een ambtenaar of andere daartoe aangewezen persoon.

Artikel I, onderdelen S en T

In dit onderdeel wordt geregeld dat niet langer een melding gedaan hoeft te worden door de gouverneur van een gevonden reisdocument bij het Expertise Centrum Identiteitsfraude en Documenten van de Koninklijke Marechaussee.

Artikel I, onderdeel N

In dit onderdeel wordt geregeld dat niet langer van een aanwijzing of vervanging van een autorisatiebevoegde melding gedaan hoeft te worden bij de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

Artikel I, onderdelen O, P, Q en R

Deze onderdelen regelen enige technische uitvoeringsaspecten.

Artikel I, onderdelen S en T

In deze onderdelen wordt geregeld dat reisdocumenten waarmee onregelmatigheden zijn gepleegd die geen strafbare feiten opleveren niet langer gemeld hoeven te worden aan het Expertise Centrum Identiteitsfraude en Documenten, maar direct aan het verkeer onttrokken kunnen worden door de betreffende autoriteit. Daarnaast regelen deze onderdelen dat alle reisdocumenten waarmee onregelmatigheden zijn gepleegd die strafbare feiten opleveren aan het Expertise Centrum Identiteitsfraude en Documenten worden gezonden, ongeacht of de dader bekend of onbekend is.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

drs. S.A. Blok